

STATSSTØTTE

C 36/98 (ex N 249/B/97)

Italien

(98/C 245/03)

(EØS-relevant tekst)

(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)

Meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne og andre interesserede parter, jf. EF-traktatens artikel 93, stk. 2, om en støtteordning, som den italienske regering agter at vedtage til fordel for små og mellemstore virksomheder (SMV), der falder ind under mål 1 (Garantifond til fordel for SMV under mål 1 — § 2 i lov nr. 341 af 8.8.1995 samt gennemførelsesbestemmelser (CIPE's beslutning af 10.5.1995) — ændring af CIPE's beslutning af 10.5.1995)

Kommissionen har med nedenstående brev meddelt den italienske regering sin beslutning om at indlede den fastsatte procedure.

»Ved brev af 10. april 1997 underrettede Italiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union, jf. traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen om et ændringsforslag til CIPE's beslutning vedrørende gennemførelsesbestemmelserne for »Garantifonden til fordel for SMV under mål 1«, som er omhandlet i artikel 2 i lov nr. 341 af 8. august 1995.

Der er pr. telex (nr. 52140 af 5. maj 1997, nr. 31756 af 5. august 1997 og nr. 14/3786 af 19. september 1997) blevet anmodet om yderligere oplysninger. Kommissionen har siden pr. telex (nr. 2326 af 12. januar 1998) rykket de italienske myndigheder for svar på ovennævnte telexmeddelelse af 19. september 1997.

Italiens faste repræsentation har fremsendt yderligere oplysninger pr. brev af 2. juni 1997 (registreret den 5. juni 1997), pr. fax af 21. juli 1997 (registreret den 22. juli 1997), pr. brev af 27. november 1997 (registreret den 3. december 1997) og pr. brev af 18. februar 1998 (registreret den 4. marts 1998).

Der er foretaget følgende inddeling af de omhandlede foranstaltninger:

— Kommissionen har under nr. N 249/A/97 (Kommissionens brev nr. SG(97) D/7216 af 25. august 1997) jf. traktatens artikel 92 og 93 gennemgået og godkendt ændringerne af de i CIPE's beslutning af 10. maj 1995 omhandlede foranstaltninger, for så vidt

som disse gælder for andre sektorer end landbrug, fiskeri og akvakultur.

— Kommissionen undersøger under ovennævnte nr. N 249/B/97 jf. traktatens artikel 92 og 93 bestemmelserne i lov nr. 341 af 8. august 1995, § 2 (om de generelle principper for garantifonden), samt i CIPE's beslutning af 10. maj 1995 (om gennemførelsesbestemmelserne for § 2 i lov nr. 341/95), som ændret ifølge de bestemmelser, som de italienske myndigheder har anmeldt ved ovennævnte brev af 10. april 1997, for så vidt som de gælder for sektorerne landbrug, fiskeri og akvakultur.

Nærværende meddelelse vedrører udelukkende muligheden for at anvende de omhandlede foranstaltninger på de sektorer, der er nævnt i traktatens bilag II (dvs. landbrugssektoren, såvel råvareproduktion som forædling og markedsføring af produkter, samt fiskeri- og akvakultursektorerne).

I. BESKRIVELSE

De omhandlede støtteforanstaltninger består af en garantiordning med sikkerhedsstillelse for lån til små og mellemstore virksomheder (SMV) i regioner omfattet af traktatens mål 1. Garantioordningen gælder indtil 31. december 1999.

De berørte foranstaltninger er følgende:

— sikkerhedsstillelse og rentegodtgørelse for lån til gældskonsolidering

— sikkerhedsstillelse for lånekapital

— sikkerhedsstillelse for bankers eller andre offentlige eller private institutioners erhvervelse af kapitalinteresser i SMV. Støtteforanstaltninger i form af gældskonsolidering og kapitaldeltagelse er indbyrdes kumuleable.

Der er afsat et budget på 3 500 mia. ITL ($\pm$ 1 750 mio. ECU).

Ifølge oplysningerne i de italienske myndigheders brev af 27. november 1997 er formålet med de omhandlede foranstaltninger at muliggøre en engangskonsolidering af de kortfristede gældsforpligtelser ved at sænke kreditomkostningerne på lånemarkedet samt at lette adgangen til nye former for SMV-finansiering ved at fremme virksomhedernes kapitalisering.

I.A. Sikkerhedsstillelse for lån til gældskonsolidering

Konsolideringen skal vare i seks år med en etårig henstandsperiode. Fonden stiller de involverede banker en sikkerhed på 60 % af den konsoliderede kapital. Gebyret for denne lånegaranti er på 2 % af den konsoliderede kapital. Garantibeløbet kan ikke udbetales for virksomheder, der går konkurs i de første 18 måneder efter, at sikkerhedsstillelsen er bevilget. I tilfælde af konkurs dækker fonden 60 % af bankgælden på det tidspunkt, hvor en virksomhed erklæres insolvent. Garantibeløbet udbetales i forbindelse med åbningen af gældsinddrivelsesprocedurerne. Det foreskrives også, at bankerne i fondens interesse skal være forpligtede til at følge de nødvendige procedurer til gældsinddrivelse.

Fonden kan desuden bevilge virksomheder et rentenedslag på 4,5 procentpoint i årsrentesatsen for lån til gældskonsolidering. Godtgørelsen kan dog ikke overstige 40 % af referencerentesatsen på kontraktindgåelsestidspunktet.

Konsolideringen skal dække det mindste beløb inden for følgende grænser:

- a) virksomhedens kortfristede gæld pr. 30. september 1994
- b) virksomhedens kortfristede gæld ifølge det sidste årsbudget
- c) ti gange virksomhedens omsætning som resultat af det sidste årsbudget.

En betingelse for støttebevilling er, at forholdet mellem de permanente finansieringsmidler og de materielle og immaterielle anlægsaktiver efter konsolidering ikke er på under 0,75 %. Den konsoliderede kapital må under ingen omstændigheder være over ti gange større end virksomhedens omsætning. Særlige tilfælde, hvor konsolideringsbeløbet overstiger 40 mia. ITL (20 mio. ECU), skal anmeldes til Kommissionen jf. EF-traktatens artikel 93, stk. 3.

I.B. Sikkerhedsstillelse for lånekapital og erhvervelse af kapitalinteresser

For lånekapital med en løbetid på højst ti år kan fonden stille en sikkerhed på op til 60 % af de lånebeløb, som bevilges af banker eller andre institutioner. Der opkræves et gebyr på 1 % af lånebeløbet. Denne lånegaranti realiseres dog ikke i praksis, hvis virksomheden går konkurs i løbet af de første 30 måneder efter, at lånet er bevilget. Rentesatsen for lånet aftales frit mellem banken og virksomheden.

Fonden kan tillige stille sikkerhed for offentlig eller privat erhvervelse af kapitalinteresser i små og mellemstore virksomheder med undtagelse af kapitalindskud fra institutioner, der direkte eller indirekte kontrolleres fuldt ud af staten. Der opkræves for denne lånegaranti et gebyr på 0,75 % af indskuddet. Kapitaldeltagelsen kan højst vare i fem år.

II. BEDØMMELSE

II.A. Sikkerhedsstillelse for lån

Sikkerhedsstillelse for lån (lånegarantier), som tilbydes af medlemsstaterne, og som ikke ydes på normale markedsvilkår, betragtes af Kommissionen som en statsstøtte, der kan sidestilles med en rentegodtgørelse for et lån svarende til værdien af garantibeløbet.

Ifølge oplysningerne i de italienske myndigheders ovennævnte brev af 27. november 1997 ⁽¹⁾ er lånegarantiernes nuværende værdi, beregnet i henhold til kriterierne i punkt 5 bilaget til Kommissionens meddelelse vedrørende støtteordninger med regionalt sigte (EFT C 31 af 3.2.1979):

- 0,20 % med hensyn til sikkerhedsstillelse for lån til gældskonsolidering
- 1,20 % med hensyn til sikkerhedsstillelse for lånekapital
- 1,45 % med hensyn til sikkerhedsstillelse for erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder.

⁽¹⁾ Referencerente: 8,20 %, som tilskrives lån optaget af staten for en løbetid svarende til den periode, der tjener som grundlag for fastsættelsen af referencerenten, nemlig 6 %, med fradrag af gebyret for sikkerhedsstillelsen — 2 % for gældskonsolidering, 1 % for lånekapital og 0,75 % for erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder.

Garantifondens sikkerhedsstillelse for lån udgør således en statsfinansieret økonomisk fordel, der favoriserer støttemodtagerne i forhold til deres konkurrenter, hvilket kan skabe konkurrenceforvridninger og indvirke på samhandelen mellem medlemsstaterne.

Hvad angår den fuldstændige realisering af sikkerhedsstillelsen på det tidspunkt, hvor modtagervirksomheden erklæres insolvent, anser Kommissionen den omhandlede lånegarantiordning for at stemme overens med kriterierne for sikkerhedsstillelse som foreskrevet i Kommissionens brev af 5. april 1989 (SG(89) D/4328). Ifølge disse kriterier accepterer Kommissionen kun lånegarantier, som realiseres under overholdelse af specifikke, kontraktlige betingelser, der kan strække sig til en obligatorisk konkurserklæring af den begunstigede virksomhed eller en tilsvarende procedure. I det aktuelle tilfælde er det ifølge ovennævnte kriterier en betingelse for realiseringen af sikkerhedsstillelsen, at modtagervirksomheden er erklæret konkurs. Det foreskrives endvidere, at bankerne i fondens interesse skal være forpligtede til at følge de nødvendige procedurer til inddrivelse af gæld.

II.A.a) Sikkerhedsstillelse for lån til gældskonsolidering

Ifølge oplysningerne i de italienske myndigheders ovennævnte brev af 27. november 1997 er subventionsækvivalenten 12,9 % for støtteforanstaltningerne i form af rentegodtgørelse, som er kumulable med sikkerhedsstillelsen for lån til gældskonsolidering. Støttesatsen i form af rentelettede lån kumuleret med subventionsækvivalenten for sikkerhedsstillelsen er således på 13,1 % og kan for kriseramte virksomheder nå op på 100 % af det beløb, der er stillet sikkerhed for (?).

Med hensyn til støtteforanstaltningerne i form af sikkerhedsstillelse, rentegodtgørelse eller en kumulering af de to støtteformer, der i alle tilfælde sigter på at konsolidere modtagervirksomhedernes gæld, har de italienske myndigheder gentagne gange understreget, at støtten ydes til levedygtige virksomheder.

Hvis Kommissionen tager hensyn til modtagervirksomhedernes levedygtighed, kommer de berørte støtteforanstaltninger i form af sikkerhedsstillelse og rentegodtgørelse for lån til gældskonsolidering i praksis til at virke som driftstilskud, der er traktatstridige, fordi de ikke kan anses for at gavne udviklingen af landbrugs- og

fiskerisektoren i et omfang, som er foreneligt med fællesmarkedet, idet de indvirker forstyrrende på sektoren med en finansiering, som er uberettiget ifølge traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Af diverse disponible oplysninger fremgår det også, at der kan være tale om kriseramte modtagervirksomheder. I henhold til punkt 28 i CIPE's beslutning af 20. maj 1995 forudses der nemlig kun bevilget konsolideringsstøtte til SMV med tilfredsstillende fremtidsudsigter i henseende til økonomisk genopretning. Det er hermed underforstået, at de begunstigede virksomheder på det tidspunkt, hvor de bevilges støtte, kan befinde sig i en økonomisk ustabil situation.

Det foreskrives desuden, at forholdet mellem de permanente finansieringsmidler og de materielle og immaterielle anlægsaktiver efter konsolidering ikke må være på under 0,75 % (punkt 29 i CIPE's beslutning af 20. maj 1995). Den omstændighed, at betingelsen kræves opfyldt som resultat af gældskonsolideringen og ikke allerede på det tidspunkt, hvor støtten bevilges, tyder på, at der kan være tale om kriseramte modtagervirksomheder, som kun gennem gældskonsolidering af den omhandlede type kan opnå en tilfredsstillende økonomisk stabilitet.

I betragtning af, at modtagervirksomhederne kan være i økonomiske vanskeligheder, skal de omhandlede foranstaltninger anskues i lyset af bestemmelserne under punkt 3.1 i Fællesskabets rammebestemmelser for rednings- og omstrukturingsstøtte til kriseramte virksomheder (EFT C 283 af 19.9.1997). For så vidt angår de sektorer, der er nævnt i traktatens bilag II, erstatter ovennævnte rammebestemmelser fra 1. januar 1998 Fællesskabets tidligere gældende generelle rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 368 af 23.12.1994).

Det skal i denne henseende understreges, at den berørte medlemsstat jf. ovennævnte rammebestemmelser (EFT C 368 af 23.12.1994) inden for de sektorer, der er nævnt i traktatens bilag II, efter eget ønske alternativt har kunnet anvende de særskilte landbrugskriterier på individuelle støttemodtagere. Fra 1. januar 1998 kan dette alternativ dog ikke længere praktiseres (punkt 4.4 i ovennævnte rammebestemmelser — EFT C 283 af 19.9.1997).

Med hensyn til foranstaltningernes anvendelighed til gældskonsolidering inden for fiskeri- og akvakultursektoren har de italienske myndigheder faktisk i deres brev af 18. februar 1998 forsikret, at man overholdt de særskilte landbrugskriterier, der som nævnt ikke længere kan anvendes fra og med 1. januar 1998.

(?) Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne om anvendelsen af EF-traktatens artikel 92 og 93 samt af artikel 5 i Kommissionens direktiv 80/723/EØF på offentlige virksomheder i fabriksindustrien (EFT C 307 af 13.11.1993, side 3).

Som følge heraf er bedømmelsen af foranstaltningerne til gældskonsolidering for både landbrugs- og fiskerisektorens vedkommende sket i henhold til bestemmelserne om redning af kriseramte virksomheder jf. Fællesskabets nugældende rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 283 af 19.9.1997, punkt 3.1).

Ifølge disse rammebestemmelser skal redningsstøtte

- bestå af tilførsel af likviditet i form af lånegarantier eller lån til normal markedsrente
- beløbsmæssigt være begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at sikre virksomhedens fortsatte beståen (f.eks. dækning af lønudgifter, rutinemæssige leverancer osv.)
- kun ydes i det tidsrum, der er nødvendigt for at få fastlagt de fornødne og gennemførlige saneringsforanstaltninger (normalt ikke over seks måneder)
- være begrundet i alvorlige sociale vanskeligheder og ikke have uacceptable virkninger for industrien og landbruget i andre medlemsstater.

I det aktuelle tilfælde er ovennævnte betingelser ikke alle opfyldt. Støtten i form af rentegodtgørelse er nemlig ikke tilbagebetalingspligtig. De italienske myndigheder har desuden ikke givet de fornødne oplysninger til at muliggøre en kontrol af, om støttebeløbet er begrænset til det nødvendige for at sikre modtagervirksomhedernes fortsatte beståen.

Den tredje betingelse for bevilling af redningsstøtte — at støtten kun må ydes i det tidsrum, der er nødvendigt for at få fastlagt de fornødne og gennemførlige saneringsforanstaltninger (normalt ikke over seks måneder) — er heller ikke overholdt i det aktuelle tilfælde. Konsolideringsprocessen varer nemlig i mindst seks år. Støttetildelingen er ikke knyttet til nogen aktiv indsats for at bringe virksomheden på fode igen. De eneste betingelser med hensyn til modtagervirksomhedens levedygtighed er, at sikkerhedsstillelsen ikke må realiseres, hvis virksomheden erklæres konkurs i de første 18 måneder efter, at støtten er bevilget, og at forholdet mellem de permanente finansieringsmidler og de materielle og immaterielle anlægsaktiver efter konsolidering ikke må være på under 0,75 %.

De bestemmelser, som gælder for omstrukturering af kriseramte virksomheder, og som er forklaret under punkt 3.2 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 283 af 19.9.1997, punkt 3.2), kan ikke komme i betragtning ved bedømmelsen af de omhandlede foranstaltninger, idet der ikke er udarbejdet nogen omstruktureringsplan. Der ydes intet bidrag af egenkapital fra modtagervirksomhederne, og der sker ingen nedskæring af produktionskapaciteten.

På baggrund af ovenstående betragtninger betvivler Kommissionen på dette stadium af proceduren, at de omhandlede støtteforanstaltninger kan anses for at gavne udviklingen af landbrugs- og fiskerisektoren i et omfang, der er foreneligt med fællesmarkedet, idet foranstaltningerne kan indvirke forstyrrende på disse sektorer på grund af en uberettiget finansiering, som kan udgøre et uforsvarligt — og dermed traktatstridigt — driftstilskud ifølge artikel 92, stk. 3, litra c).

Kommissionen har derfor besluttet at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure i henseende til § 2 i lov nr. 341 af 8. august 1995 samt til gennemførelsesbestemmelserne (CIPE's beslutning af 10. maj 1995) med senere ændringer vedrørende transaktioner til gældskonsolidering, for så vidt som de pågældende foranstaltninger anvendes inden for de sektorer, der er nævnt i traktatens bilag II (landbrug, fiskeri og akvakultur), til fordel for virksomheder, som enten ikke har økonomiske vanskeligheder, eller som er kriseramte, men hvor foranstaltningerne ikke er forenelige med EF-bestemmelserne om redningsstøtte til kriseramte virksomheder, jf. Fællesskabets ovennævnte rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 368 af 23.12.1994, punkt 3.1).

II.A.b) Sikkerhedsstillelse for lånekapital fra banker og for offentlig eller privat kapitaldeltagelse

De omhandlede foranstaltninger omfatter også sikkerhedsstillelse for lånekapital samt for offentlige myndigheders eller private investorers erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder. Sikkerhedsstillelse for lånekapital tilbydes som alternativ til gældskonsolidering, hvorimod sikkerhedsstillelse for offentlig eller privat kapitaldeltagelse i virksomheder er kumulabel med foranstaltninger til konsolidering af gæld. Ud fra de oplysninger, Kommissionen råder over, kan sikkerhedsstillelse, såvel for lånekapital som for offentlig eller privat kapitaldelta-

gelse i virksomheder, finde sted, hvad enten modtager-virksomhederne er kriseramte eller ej.

Sikkerhedsstillelse for offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder skal såvel som offentlige kapitaltilskud i sig selv bedømmes i henhold til konkurrencereglerne. Selve det offentlige kapitaltilskud kan nemlig indebære støtteforanstaltninger, hvis ikke det opfylder kriterierne for privat investering, navnlig hvis det bevilges til en kriseramt virksomhed, eller hvis der er udsigt til et unormalt lavt afkast⁽³⁾.

Med hensyn til sikkerhedsstillelse for lånekapital samt offentlig og privat kapitaldeltagelse i virksomheder gælder følgende: Eftersom de omhandlede tilfælde af sikkerhedsstillelse af de under ovenstående punkt II.A nævnte årsager udmønter sig i statsstøtte jf. traktatens artikel 92, stk. 1, består støtteelementet i en rentegodtgørelse for lån og i erhvervelse af kapitalinteresser, som er omfattet af sikkerhedsstillelsen, og det kan for kriseramte virksomheders vedkommende nå op på 100 % af det beløb, der stilles sikkerhed for⁽⁴⁾.

Med hensyn til sikkerhedsstillelse for lånekapital eller for offentlige myndigheders eller private investorers erhvervelse af kapitalinteresser i SMV, således som omhandlet i punkt 20 i ændringsforslaget til CIPE's ovennævnte beslutning af 10. maj 1995, gælder følgende: Statslig sikkerhedsstillelse for lånekapital samt offentlig eller privat kapitaldeltagelse i virksomheder inden for de sektorer, der er nævnt i traktatens bilag II, kan i tilfælde, hvor modtagervirksomhederne ikke er kriseramte, generelt tillades på betingelse af, at formålet med kapitaldeltagelsen udelukkende er at gennemføre investeringer, samt at de betingelser og begrænsninger, som er omhandlet i de relevante EF-bestemmelser, er overholdt (med hensyn til investering i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter henvises der til »Rammebestemmelser for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter« (EFT C 29 af 2.2.1996); med hensyn til investering i den primære landbrugsproduktion generelt og med hensyn til foranstaltninger omfattet af artikel 8, stk. 4, artikel 25, artikel 26 eller artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 950/97 (EFT L 142 af 2.6.1997) 35 % (75 % i ugunstigt stillede områder jf. artikel 22-25 i ovennævnte forordning (EF) nr. 950/97); med hensyn til investeringer i fiskerisektoren henvises der til »Retningslinjer for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren« (EFT C 100 af 27.3.1997, side 12) og til forordning (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993 (EFT L 346 af 31.12.1993, side 1)).

⁽³⁾ Jf. fodnote 2.

⁽⁴⁾ Jf. fodnote 2.

Hvis statsstøtten i form af sikkerhedsstillelse for lånekapital eller for erhvervelse af kapitalinteresser i ikke-kriseramte virksomheder ikke er ydet i investeringsøjemed, har den faktisk udgjort en uberettiget — og demed traktatstridig — driftsstøtte jf. artikel 92, stk. 3, litra c).

I punkt 5 i telexmeddelelse nr. 31756 af 5. august 1997 (punkt 3 i telex nr. 14/3786 af 19. september 1997 vedr. fiskerisektoren) har Kommissionen navnlig anmodet de italienske myndigheder om følgende:

- at sikre, at de omhandlede former for offentlig kapitaldeltagelse og statslige lånegarantier udelukkende sigter på gennemførelse af investeringer
- at sikre, at man ved anvendelse af ovennævnte foranstaltninger enkeltvis eller i kumuleret form inden for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter eller i fiskerisektoren overholder de gældende betingelser, maksimalsatser og begrænsninger i medfør af de vedtagne bestemmelser for de omhandlede støttetyper
- at præcisere, hvorvidt de kapitaldeltagelsesforanstaltninger, der sigter på at foretage investeringer i landbrugssektoren, udelukkende berører sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, eller om også den primære landbrugsproduktion berøres.

De italienske myndigheder har i deres svarbrev af 27. november 1997 (henholdsvis af 18. februar 1998 med hensyn til fiskerisektoren) navnlig fremført, at »... den omhandlede støtteordning ikke verdrører de fremsatte hypoteser ... under punkt 5« i Kommissionens ovennævnte telexmeddelelse af 5. august 1997 (henholdsvis under punkt 3 i telexmeddelelsen af 19. september 1997 angående fiskerisektoren).

Ud fra oplysningerne fra de italienske myndigheder er det ikke muligt at fastslå, at de omhandlede støtteforanstaltninger — dvs. statslig sikkerhedsstillelse for privat eller offentlig lånekapital samt offentlige myndigheders eller private investorers erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder — ikke gælder for landbrugs- og fiskerisektorerne, eller at de gælder for disse to sektorer, men at foranstaltningerne ikke overholder de betingelser og begrænsninger, der er fastlagt gennem Kommissionens vedvarende praksis og i medfør af de her beskrevne EF-bestemmelser.

Endvidere har de italienske myndigheder i brevene af 27. november 1997 og 18. februar 1998 erklæret, at »den pågældende gældskonsolideringsordning ikke har nogen relation til hverken tidligere eller kommende investeringsaktiviteter«. Eftersom erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder er kumulabel med gældskonsolidering i samme øjemed, giver denne erklæring grund til at betvivle, at sikkerhedsstillelsen for kapitaldeltagelsen bevilges i overensstemmelse med ovennævnte relevante EF-bestemmelser.

På grundlag af oplysningerne fra de italienske myndigheder har Kommissionen derfor fundet anledning til mistanke om, at de pågældende foranstaltninger finder anvendelse inden for landbrugs- og fiskerisektoren, og at de består i en uberettiget — og derfor traktatstridig — driftsstøtte jf. artikel 92, stk. 3, litra c).

På baggrund af ovenstående har Kommissionen besluttet at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure i henseende til § 2 i lov nr. 341 af 8. august 1995 og til gennemførelsesbestemmelserne (CIPE's beslutning af 10. maj 1995) med senere ændringer om sikkerhedsstillelse for lånekapital samt for offentlig og privat kapitaldeltagelse i virksomheder og om offentlige kapitaltilskud, da disse former for støtte i tilfælde, hvor de ydes til ikke-kriseramte virksomheder, ikke synes at være forenelige med de specifikke kriterier og gældende EF-bestemmelser for ovennævnte sektorer, der falder ind under traktatens bilag II.

I tilfælde, hvor sikkerhedsstillelse for lånekapital eller for offentlig eller privat kapitaldeltagelse ydes til fordel for kriseramte virksomheder, gælder ligeledes de i ovenstående punkt II.A.a) fremførte betragtninger og konklusioner.

Kommissionen har derfor besluttet at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure i henseende til § 2 i lov nr. 341 af 8. august 1995 og til gennemførelsesbestemmelserne (CIPE's beslutning af 10. maj 1995) med senere ændringer om sikkerhedsstillelse for lånekapital samt for offentlig og privat kapitaldeltagelse i virksomheder og om offentlige kapitaltilskud, da disse former for støtte i tilfælde, hvor de er kumulative med gældskonsolideringstransaktioner, eller hvor de tilbydes som alternativ til gældskonsolidering, men ligeledes berører kriseramte virksomheder, ikke er forenelige med

Fællesskabets ovennævnte rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 368 af 23.12.1994, punkt 3.1) (se bedømmelsen i ovenstående punkt II.A).

Bestemmelserne i den omhandlede beslutning truffet i CIPE (punkt 18) udelukker en intervention fra garantifonden til erhvervelse af kapitalinteresser i selskaber, der direkte eller indirekte kontrolleres fuldt ud af staten.

Blandt de ændringer, som er blevet anmeldt af de italienske myndigheder, findes imidlertid følgende sætning (punkt 20 i CIPE's beslutning af 10. maj 1995 om offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder):

»[...] I medfør af lov 662/96 kan det offentlige holdingselskab RIBS Spa derfor, alene hvad angår den landbrugsrelaterede industrisektor, medvirke til kapitalforøgelse, idet en årlig rapport om de gennemførte transaktioner og deres forløb forelægges Landbrugsministeriet, som underretter CIPE herom«.

Som svar på Kommissionens anmodning om en nærmere redegørelse for rækkevidden af denne ændring, hvad angår offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomheder via RIBS Spa, har de italienske myndigheder i brevet af 18. februar 1998 blandt andet erklæret, at der ikke via garantifonden stilles sikkerhed for kapitaldeltagelsen, og at denne finder sted på markedsvilkår i henhold til bestemmelserne i lov nr. 662/97.

Kommissionen tager den første af ovennævnte erklæringer (om, at den omhandlede garantifond ikke stiller sikkerhed for RIBS Spa's erhvervelse af kapitalinteresser) til efterretning, men påpeger samtidig, at henvisningen til RIBS Spa's aktiviteter under punkt 20 i den nævnte beslutning i så fald ikke forekommer at have nogen logisk sammenhæng med de tidligere bestemmelser.

Med hensyn til den anden af de italienske myndigheders erklæringer (ifølge hvilken RIBS Spa's transaktioner ikke skulle udgøre statsstøtte i henhold til traktatens artikel 92, stk. 1), henviser Kommissionen til sin telexmeddelelse af 2. marts 1997, i hvilken de italienske myndigheder efter at have fremsendt teksten til § 2, stk. 132, i lov nr. 662/96 (budgetloven for 1997) modtog følgende svar fra Kommissionen:

»[...] anvendeligheden af traktatens artikel 92 og 93 i tilfælde af, at den omhandlede bestemmelse iværksættes, kan ikke udellukkes på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen råder over på nuværende stadium;

en bedømmelse af de eventuelle tilstedeværende støtteelementers forenelighed med traktaten i tilfælde af ordningens iværksættelse vil kun kunne foretages på grundlag af nærmere oplysninger om betingelserne i tilknytning til et eller flere konkrete tilfælde (individuelle tilfælde eller ordninger);

medlemsstatens pligt til at underrette Kommissionen om hvert enkelt tilfælde i praksis fremgår klart af ovennævnte meddelelse fra Kommissionen (anmeldelse jf. traktatens artikel 93, stk. 3, opfølgende rapportering jf. punkt 4.2 i ovennævnte meddelelse⁽⁵⁾ samt forhåndsoplysning jf. samme meddelelses punkt 4.4).

Eftersom der ikke i bestemmelserne i § 2, stk. 132, i lov nr. 663/96 er foreskrevet nogen foranstaltninger, som umiddelbart kan gennemføres, (dvs. uden andre retsakter, der fastlægger foranstaltningernes rækkevidde og anvendelsesbetingelser), er meddelelsen fra Italiens faste repræsentation af 7. marts 1997 hidtil ikke blevet opført i støtteregistret, for så vidt angår de omhandlede foranstaltninger. De italienske myndigheder opfordres til at forelægge Kommissionen enhver yderligere bestemmelse vedtaget i medfør af denne lovparagraf.«

Siden har de italienske myndigheder ikke ladet høre fra sig i sagen. Kommissionen anmoder derfor den italienske regering om at præcisere, om der er vedtaget gennemførelsesbestemmelser for § 2, stk. 132, i lov nr. 662/97, samt — i bekræftende fald — om at sende dem til Kommissionen, jf. anmodningen herom i ovennævnte telexmeddelelse af 20. marts 1997.

På baggrund af ovenstående opfordrer Kommissionen Italiens regering til inden for rammerne af den i traktatens artikel 93, stk. 2, foreskrevne procedure at fremsætte sine bemærkninger og at give alle oplysninger, der er nyttige ved vurderingen af de omhandlede foranstaltninger, inden for en frist på en måned efter modtagelsen af nærværende brev. Endvidere opfordrer Kommissionen de italienske myndigheder til omgående at sende den potentielle støttemodtager en genpart af dette brev.

Kommissionen erindrer den italienske regering om den opsættende virkning af EF-traktatens artikel 93, stk. 3,

idet opmærksomheden henledes på brevet af 22. februar 1995, som blev tilsendt alle medlemsstater, og hvoraf det klart fremgår, at Kommissionen kan kræve ulovligt ydet støtte tilbagebetalt og/eller nægte at belaste EUGFL's budget med udgifter til nationale foranstaltninger, som direkte berører EF-foranstaltninger. En eventuel tilbagebetaling skal ske i overensstemmelse med national ret og omfatte en rentetilskrivning, der sker på grundlag af referencensatsen for regionale støtteordninger og med virkning fra datoen, hvor den ulovlige støtte er bevilget.

Kommissionen gør hermed Italiens regering opmærksom på, at de øvrige medlemsstater samt interesserede tredje-partner vil blive underrettet gennem offentliggørelse af dette brev i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Ligeledes vil Kommissionen gennem en meddelelse i EØS-tillægget til Tidende underrette interesserede parter i de EFTA-lande, som har undertegnet EØS-aftalen, samt tilsende EFTA-Tilsynsmyndigheden en genpart af nærværende brev. Alle ovennævnte interesserede parter opfordres til at fremsætte deres bemærkninger inden en måned fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse.

Skulle dette brev indeholde fortrolige oplysninger, som ikke må offentliggøres, bedes De underrette Kommissionen herom senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af brevet. Medmindre Kommissionen inden for denne frist modtager en begrundet indsigelse, formodes De at være indforstået med, at brevet offentliggøres i sin helhed. Eventuelle anmodninger om fortroligholdelse samt ovennævnte udbedte oplysninger bedes tilsendt Kommissionen pr. anbefalet brev eller pr. fax til følgende adresse henholdsvis telefaxnummer:

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Landbrug
 Direktorat VI B.I
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel
 Fax (32-2) 296 21 51«.

Kommissionen opfordrer de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til inden en måned fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger til de pågældende foranstaltninger. Bemærkningerne bedes sendt til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel.

Bemærkningerne vil blive fremsendt til den italienske regering.

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelelse om offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomhederne (EF-Bulletin 9-1984)